

τὸς πτωχῶς ἰκετεύοντα, καὶ δεόμενον προσδεῖναι, καὶ
 ταῦτα μηδενὸς ἀγαθῶ. Τῷ δὲ Κριτίῳ τοῖς τοιού- 30
 τοις ἔχ ὑπακούοντος, ἐδὲ ἀποτρεπομένῃ, λέγεται,
 τὸν Σωκράτην, ἄλλων τε πολλῶν παρόντων καὶ τῷ
 Εὐθυδήμῳ, εἰπεῖν, ὅτι οἱ ὑἱὸν δοκοῖη πᾶσχειν ὁ Κρι-
 τίας, ἐπιθυμῶν Εὐθυδήμῳ προσκνήσασθαι, ὡσπερ
 τὰ ὑἷδια τοῖς λίθοις. Ἐξ ὧν δὴ καὶ ἐμίσει τὸν 31
 Σωκράτην ὁ Κριτίας, ὥστε καὶ, ὅτε τῶν τριάκοντα
 ὧν νομοθέτης μετὰ Χαρικλέους ἐγένετο, ἀπεμνημό-
 νευσεν αὐτῷ καὶ ἐν τοῖς νόμοις ἔγραψε, λόγων τέχνην
 μὴ διδάσκειν, ἐπιηραῖζων ἐκείνῳ, καὶ ἐκ ἔχων ὅπῃ
 ἐπιλάβοιτο, ἀλλὰ τὸ κοινῇ τοῖς φιλοσόφοις ὑπὸ τῶν
 B. 4 πολ-

ἰκετεύοντα] Distinxi sic, ut hoc participium referretur ad προσαι-
 τεῖν, et sequens δεόμενον ad προσ-
 δεῖναι.

ἀγαθῶ] Sc. ἕνεκα.

§. 30. ὅτι οἱ ὑἱὸν] In MS. I
 est ὅτι οἱ ὑἱὸν: in MS. Vindob.
 2, apud Suidam v. Ὑεικόν, et in
 Photii Lex. MS., teste Valkenario,
 est ὅτι οἱ ὑἱὸν δοκοῖη αὐτῷ. In
 Vatic. I et Flor. E. est ὑἱὸν αὐτῷ.
 Sed dubium non est, quin αὐτῷ
 sit scholion pronominis οἱ, sibi,
 quod, ut Valkenarius acute vidit,
 a vicina littera absorptum fuerit.
 Ergo reposui, praesertim cum ab
 auctoris consuetudine nec usum
 nec ordinem illius abhorre-
 re intelligerem: v. c. Cyrop. I, 4, 2,
 μή οἱ ὁ πάππος ἀποθάνοι. Cf.
 mox §. 32. Ceterum disciplinam
 eandem testatur infra cap. 3 §. 9.

προσκνήσασθαι] Pro scriptura
 Iuntinae προσκνίσθαι, et Aldinae,
 Paris. et Steph. προσκνᾶσθαι, re-
 cepi lectionem Vindob. 2, Bro-
 daei, Suidae, Photii Lex. MS. et
 Maximi Tyr. Diss. XXVI, 8, qui
 nostrum locum spectavit. Nam
 usus Xenophonteus satis probat
 canonem Thomae Mag. p. 160 seq.,
 ἐπιθυμεῖν cum aoristis construi.

ὑἷδια] Vitium edd. vett. ἰδία
 iam vitavit Castalio.

§. 31. ἐξ ὧν δὴ] Pro δὴ est in
 edd. posterioribus Ern. δὲ, vitio
 operarum.

ἐμίσει] Int. ἔτως.

τῶν τριάκοντα ὧν] Pro ὧν est
 in Iunt. ὧν, vitiose. Caeterum
 recte monet Hindeburgius, intel-
 ligendum esse εἰς ἓκ, ne quis opi-
 netur, Critiae solum et Charicli
 inter trigintauiros praecipui hoc
 contigisse, ut prae caeteris habe-
 rent legum ferendarum potesta-
 tem, quae tamen fuerit penes
 omnes, auctore Xenophonte Hist.
 Gr. II, 3, 2. 8. Nominari autem
 h. l. hos duo potissimum, quod
 Critias prae reliquis crudelis, et
 Charicles inter XXX viros inpri-
 mis magnam potentiam sit affecu-
 tus, auctore Aristot. Polit. V, 6,
 p. 573, ed. Heinf.

ἀπεμνημόνευσεν αὐτῷ] Nostri:
 er hats ihm gedacht. Eodem sen-
 su est ap. Pausan. in Atticis c. 35.
 In bono sensu dixit Iosephus XV,
 2, 2 verbum simile: τῆς χάριτος
 ἀπομνησθήσεσθαι προσδοκῶν. Ern.
 Similiter Hindeburgius laudat He-
 siod. Theog. 503 Οἱ οἱ ἀπεμνή-
 σαντο χάριν εὐεργεσιῶν.

τὸ κοινῇ τοῖς φιλοσόφοις —
 ἐπιτιμώμενον] Cel. Ruhnkenius
 intelligit τὸ ἀδολεσχεῖν περὶ τῶν
 μετεώρων, quod Scholiastes Ari-
 stoph.